Coming home

by Tess826

Category: How to Train Your Dragon
Genre: Adventure, Romance
Language: Czech
Characters: Astrid, Hiccup, Toothless
Pairings: Astrid/Hiccup
Status: Completed
Published: 2015-10-04 14:20:20
Updated: 2015-10-04 14:20:20
Packaged: 2016-04-27 10:06:01
Rating: T
Chapters: 1
Words: 1,728
Publisher: www.fanfiction.net
Summary: Å kyÅ¥Ã¡k s Bezzubkou se vydÃ¡vajÃ- na ryby na DraÄ•Ã- ostrov, ale zastihne je bouÅ™e. A jak je znÃ¡mo, kov pÅ™itahuje blesky. Jak se z tÃ©hle oÅ¡emetnÃ© situace vymotajÃ-? JednorÃ¡zovÃ¡ povÃ-dka

Coming home

DalÅ¡Ã- jiÅ¾ dÃ©le napsanÃ¡ fanfikce. MÃ¡m jich jeÅ¡tÄ› dost, dokonce i jeden velkÃ½ pÅ™Ã-bÄ›h, ovÅ¡em musÃ-m si je vÅ¡echny jeÅ¡tÄ› projÃ-t, a na to uÅ¾ bohuÅ¾el nenÃ- Ä•as. Toto byla vÃ-cemÃ©nÄ› vÃ½zva, kdy Å kyÅ¥Ã¡k s Bezzubkou jdou na ryby a zastihne je bouÅ™e.

NevlastnÃ-m Jak vycviÄ•it draka

* * *

><p>â€žTati, vÅ¾dyÅ¥ jdeme jen na ostrov drakÅ¯ chytat ryby!" rozÄ•iloval se Å kyÅ¥Ã¡k stojÃ-cÃ- naproti KliÄ•asovi, kterÃ½ si na Å¾idli brousil sekeru a pokyvoval hlavou. PÅ™itom ale stÃ-hal syna sledovat. Bezzubka stÃ¡l vedle nÄ›j, oÄ•ividnÄ› nepotÄ›Å¡enÃ½ nÃ¡padem, Å¾e by nesmÄ›li jÃ-t na ryby. HlavnÄ›, protoÅ¾e to byla jeho oblÃ-benÃ¡ pochoutka.<p>

â€žNo a podle Gothi se mÃ¡ brzy pÅ™ihnat zuÅ™ivÃ¡ bouÅ™e," oponoval mu nÃ¡Ä•elnÃ-k a zkuÅ¡enÃ½m okem zkontroloval Ä•epel zbranÄ›. Å kyÅ¥Ã¡k si zhluboka povzdechl.

â€žBudeme rychlÃ-. Chytit ryby netrvÃ¡ tak dlouho," trval si na svÃ©m. Opravdu, proÄ• se vÅ¾dy, kdyÅ¾ chtÄ›l strÃ¡vit Ä•as jen s Bezzubkou a nedÄ›lat si starosti s Dagurem, Alvinem nebo draÄ•Ã-akademiÃ-, nÄ›co pÅ™ipletlo. Zrovna nedÃ¡vno to byl Alvin a dopadlo to zase neslavnÄ›. Pro Alvina.

â€žTak si vemte ryby ze skladu, Mulch a Å kopek pojedou rÃ¡no na Ä•erstvÃ©, tak neÅ¾ pÅ™ijde bouÅ™e, budete si muset vystaÄ•it s nimi," Å™ekl KliÄ•as a bylo to Å™eÄ•eno jako jeho poslednÃ- slovo.

Å kyÅ¥Ã¡k pokrÄ•il rameny a gestem ukÃ¡zal Bezzubkovi, aby ho nÃ¡sledoval ven. Jakmile se za nimi dveÅ™e zaklaply, zamÃ-Å™ili ke skladu ryb. Tam ale nikdy nedoÅ¡li. ZaboÄ•ili tÄ›snÄ› pÅ™ed nÃ-m, proÅ¡li kolem domu, kde bydlela Astrid, a na malÃ©m plÃ¡cku za domem nasedl Å kyÅ¥Ã¡k na Bezzubku. NoÄ•nÃ- BÄ›s spokojenÄ› zatÅ™epal hlavou, aÅ¾ se mu uÅ¡i legraÄ•nÄ› kinklaly a byl natÄ›Å¡enÃ½ na dneÅ¡nÃ- vÃ½let. TmavÃ½m mrakÅ¯m, kterÃ© se formovaly v dÃ¡lce, nevÄ›noval ani jeden z nich pozornost. Na dÃ©Å¡Å¥ byli tady na Blpu zvyklÃ-, takÅ¾e je to ani nÄ›jak nezaskoÄ•ilo. SamozÅ™ejmÄ› si Å kyÅ¥Ã¡k byl vÄ›dom toho, Å¾e tohle nebude jen obyÄ•ejnÃ½ dÃ©Å¡Å¥, ale velkÃ¡ bouÅ™e, ale i pÅ™esto byl odhodlanÃ½ bÃ½t s Bezzubkou chvÃ-li sÃ¡m. ProtoÅ¾e aÅ¾ se jednou stane nÃ¡Ä•elnÃ-kem, uÅ¾ nikdy nebude mÃ-t klid. Nebo absolutnÃ- soukromÃ-. BÃ½t Vikingem je prostÄ› riziko povolÃ¡nÃ-.

A uÅ¾ vÅ¯bec nebral na vÄ›domÃ- rozkaz svÃ©ho otce. I kdyÅ¾ se to po boji s Rudou SmrtÃ- dost zmÄ›nilo, stÃ¡le si pÅ™Ã¡l, aby ho nÄ›kdy trochu vÃ-c poslouchal. ZvlÃ¡Å¡tÄ›, kdyÅ¾ neÅ¡lo o draky.

Bezzubka vyrazil rychle, ale pÅ™esto tiÅ¡e, protoÅ¾e chÃ¡pal zÃ¡vaÅ¾nost situace. VikingovÃ© se vraceli do pÅ™Ã-stavu a vynÃ¡Å¡eli Ä•erstvÃ½ Ãºlovek. Ti, kteÅ™Ã- nemÄ›li nic na prÃ¡ci, jim pomÃ¡hali, dalÅ¡Ã- zase cosi opravovali, ale na nebi nebyl ani jeden drak. KromÄ› Bezzubky.

Od Blpu se vzdalovali velice rychle. PÅ™i troÅ¡e Å¡tÄ›stÃ- si nikdo nevÅ¡imne, Å¾e vlastnÄ› zmizeli. Ale zase se stÃ¡le vÃ-ce blÃ-Å¾ili k bouÅ™ovÃ©mu mraku. Bezzubka zastÅ™Ã-hal uÅ¡ima a nejistÄ› se podÃ-val dozadu na Å kyÅ¥Ã¡ka. Ten si jeho vÃ½razu poÅ™Ã¡dnÄ› nevÅ¡iml a mÃ-sto toho si pÅ™itÃ¡hl vestu blÃ-Å¾ k tÄ›lu, kdyÅ¾ ho ovanul chladnÃ½ vÃ-tr.

A tak drak jemnÄ› zavrÄ•el. Instinkt mu napovÃ-dal, aby tam nelÃ©tal, zvlÃ¡Å¡Å¥ kdyÅ¾ mÄ›l fobii z bouÅ™ek. Od tÃ© doby, co mÄ›l kovovÃ½ ocas, bylo nebezpeÄ•Ã- pÅ™Ã-liÅ¡ velkÃ©.

Å kyÅ¥Ã¡k ho poplÃ¡cal po krku.

â€žUÅ¾ tam budeme, brÃ¡Å¡ko," Å™ekl smutnÄ›. Bezzubka obrÃ¡til hlavu zpÄ›t a zrychlil. Pokud Å kyÅ¥Ã¡k vÃ-, co dÄ›lÃ¡, je vÅ¡e v poÅ™Ã¡dku.

Ostrov drakÅ¯ se blÃ-Å¾il velice rychle, ale dnes kolem nelÃ©tali divocÃ- draci. NoÄ•nÃ- BÄ›s sklopil uÅ¡i. VÅ¡ichni se schovali, byli zalezlÃ- ve svÃ½ch jeskynÃ-ch nebo norÃ¡ch.

Bezzubka pÅ™istÃ¡l u Å™eky. Jindy Å¾ivÃ© mÃ-sto pÅ™eplnÄ›nÃ© draky dnes pustlo prÃ¡zdnotou. Å kyÅ¥Ã¡k seskoÄ•il a z braÅ¡ny, kterou mÄ›l Bezzubka uvÃ¡zanou k sedlu, vytÃ¡hl nÄ›kolik nÃ¡vnad, i kdyÅ¾ by je ani nepotÅ™eboval. NeÅ¾ se sehnul pro kus dÅ™eva, aby ho pouÅ¾il jako prut, mÄ›l uÅ¾ NoÄ•nÃ- BÄ›s tlamu plnou ryb a nedoÄ•kavÄ› je hltal. Potom si olÃ-zl pysky a obdaroval kamarÃ¡da bezzubÃ½m Ãºsměvem.

Å kyÅ¥Ã¡k se zasmÃ¡l a na prut pÅ™ivÃ¡zal lano, na nÄ›j nÃ¡vnadu a

ponoÅ™il ji do Å™eky. Drak si vedle nÄ›j lehl a Viking si taky udÄ›lal pohodlÃ- na hladkÃ©m kameni.

Dalo by se Å™Ã-ci, Å¾e ani jeden z nich nevnÃ-mal Ä•as. Bylo to tak uvolÅˆujÃ-cÃ-, bÃ½t jen ve spoleÄ•nosti nejlepÅ¡Ã-ho pÅ™Ã-tele, kolem mÃ-t jen zurÄ•ivÃ© zvuky Å™eky a pÅ™Ã-padnÄ› vzdÃ¡lenÃ© vrÄ•enÃ- drakÅ¯. A tak se stalo, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k pÅ™eslechl burÃ¡cejÃ-cÃ- hromy, i kdyÅ¾ Bezzubka chvÃ-lemi nastraÅ¾il uÅ¡i nebo zvednul hlavu, a snaÅ¾il se ho odtÃ¡hnout pryÄ•.

â€žJÃ¡ chci jen chvÃ-li bÃ½t sÃ¡m, uÅ¾ nejsem malÃ© dÃ-tÄ›," odvÄ›til vÅ¾dy Å kyÅ¥Ã¡k a podrÅ¾el si hlavu na lokti nebo vytÃ¡hl udici, na kterÃ© nÄ›kdy mÄ›l rybu, nÄ›kdy nemÄ›l. Ty, kterÃ© ulovil, se vrÅ¡ily na malÃ© hromÃ¡dce vedle nÄ›j.

A pak nÃ¡hle zaÄ•alo prÅ¡et. ÃšplnÄ› znenadÃ¡nÃ- se spustil pÅ™Ã-valovÃ½ dÃ©Å¡Å¥. Bezzubka Å kyÅ¥Ã¡ka okamÅ¾itÄ› pÅ™ikryl kÅ™Ã-dlem, i kdyÅ¾ uÅ¾ byl i tak mokrÃ½, protoÅ¾e tu sprchu ani jeden neÄ•ekal.

â€žMÄ›li bychom se vrÃ¡tit domÅ¯," Å™ekl nahlas Å kyÅ¥Ã¡k, aby pÅ™ehluÅ¡il dÃ©Å¡Å¥, a snaÅ¾il se dostat zpod draÄ•Ã-ho kÅ™Ã-dla. NoÄ•nÃ- BÄ›s mu to nevolky dovolil a chlapec na nÄ›j rychle nasedl, kryje si hlavu, neÃºÄ•innÄ›, pÅ™ed deÅ¡tÄ›m. Drak roztÃ¡hl kÅ™Ã-dla a vzlÃ©tl vstÅ™Ã-c deÅ¡Å¥ovÃ½m kapkÃ¡m, kterÃ© se dolÅ¯ valily, jen aby mohl vidÄ›t, jak nalovenÃ© ryby sjely po kluzkÃ©m kameni zpÄ›t do Å™eky.

Kolem nich zaburÃ¡cel hrom. Bezzubka za letu doslova nadskoÄ•il, jen aby si vysloužil krÃ¡tkÃ© pohlazenÃ- od jezdce. Opravdu se mu nelÃ-bilo bÃ½t takhle vydÃ¡n bleskÅ¯m, i kdyÅ¾ neletÄ›l nijak vysoko, aby se alespoÅˆ trochu chrÃ¡nil pÅ™ed zÃ¡sahem blesku.

I tak jeho nÃ¡hradnÃ- ocasnÃ- ploutev a Å kyÅ¥Ã¡kova protÃ©za blesky nebezpeÄ•nÄ› pÅ™itahovaly. NoÄ•nÃ- BÄ›s hodnÄ› kliÄ•koval, nedÄ›lalo mu to problÃ©my. StejnÄ› byl on i jezdec promoÄ•enÃ½. StÃ©kala mu voda po hladkÃ½ch Å¡upinÃ¡ch, ale Ä•lovÄ›k se nemÄ›l jak schovat. HroznÄ› rÃ¡d by nÄ›kde pÅ™istÃ¡l a pÅ™ikryl ho, ale Å kyÅ¥Ã¡kovÃ½m pÅ™Ã¡nÃ-m bylo letÄ›t domÅ¯. A tak letÄ›l.

Nebyli daleko od pobÅ™eÅ¾Ã-, kdyÅ¾ se nÃ¡hle ocitli nad volnÃ½m prostranstvÃ-m. UÅ¾ mohli vidÄ›t rozbouÅ™enÃ© moÅ™e, kdyÅ¾ se Bezzubka s vydÄ›Å¡enÃ½m zaÅ™vÃ¡nÃ-m zaÄ•al pÅ™ibliÅ¾ovat k zemi, a aÅ¥ se snaÅ¾il, jak se snaÅ¾il, nemohl vzlÃ©tnout vzhÅ¯ru. ChtÄ›l sice pÅ™istÃ¡t, ale ne takhle.

Å kyÅ¥Ã¡k bleskovÄ› obrÃ¡til hlavu. RudÃ¡ ploutev byla v plamenech. A nebyla Å¾Ã¡dnÃ¡ cesta, jak by se dala zachrÃ¡nit, vÅ¡imli si toho moc pozdÄ›. ZbÃ½valy uÅ¾ jen Å¾eleznÃ© spoje, kterÃ© ji udrÅ¾ovaly dohromady.

Å kyÅ¥Ã¡k se na ploutev nemohl ani poÅ™Ã¡dnÄ› soustÅ™edit, kdyÅ¾ se s vydÄ›Å¡enÃ½m vÃ½kÅ™ikem a BezzubkovÃ½m zaÅ™vÃ¡nÃ-m zÅ™Ã-tili na zem. Å kyÅ¥Ã¡k vyletÄ›l ze sedla a tvrdÄ› narazil do zemÄ›. Byl by pÅ™Ã-sahal, Å¾e slyÅ¡el kÅ™upnout nÄ›jakou kost. Potom se skutÃ¡lel o nÄ›jakÃ½ch pÃ¡r metrÅ¯ dolÅ¯ ze skÃ¡ly a opÄ›t narazil. TentokrÃ¡t to pro nÄ›j uÅ¾ nebylo tak bolestivÃ©, protoÅ¾e se mu vÅ¡e ponoÅ™ilo do Ä•ernoÄ•ernÃ© tmy.

Bezzubka skonÄ•il pÃ¡r dlouhÃ½ch metrÅ¯ od nÄ›j. MÄ›l ale tuÅ¾Å¡Ã-

koÅ™Ã-nek, navÃ-c byl nejobÃ¡vanÄ›jÅ¡Ã-m drakem, tak byl v mÅ¾iku na nohou a u Å kyÅ¥Ã¡ka. StarostlivÄ› chlapce oÄ•ichal, a kdyÅ¾ se neprobouzel, zvedl hlavu a zoufale zaÅ™val. Potom si lehl vedle nÄ›j a ocas obtoÄ•il kolem Vikinga v bezvÄ›domÃ-. LevÃ© kÅ™Ã-dlo mu ÃºÄ•innÄ› poslouÅ¾ilo jako deÅ¡tnÃ-k. Voda mu stÃ©kala po tÄ›le, ale to Bezzubka nevnÃ-mal. Z pÃ¡du nebyl roztÅ™esenÃ½, jen z faktu, Å¾e se Å kyÅ¥Ã¡k neprobÃ-ral. Hlavu si poloÅ¾il na pÅ™ednÃ- tlapy, hned vedle Å kyÅ¥Ã¡kovy hlavy, a jindy zÃ¡Å™ivÃ½ma oÄ•ima smutnÄ› sledoval okolÃ-.

Jako drak Bezzubka nevÄ›dÄ›l, kolik Ä•asu ubÄ›hlo. BouÅ™e uÅ¾ dÃ¡vno pÅ™eÅ¡la a ze stromÅ¯ a kamenÅ¯ teÄ• kapaly zÃ¡Å™ivÃ© kapky, kterÃ© v zÃ¡Å™i vychÃ¡zejÃ-cÃ-ho slunce vytvÃ¡Å™ely krÃ¡snou duhu. Draci nemÄ›li smysl pÅ™i krÃ¡su, ale Bezzubka byl jako jeden z mÃ¡la drakÅ¯ tak inteligentnÃ-, Å¾e chÃ¡pal smysl lidÃ- pro umÄ›nÃ-. Jen nÄ›kdy nevÄ›dÄ›l, proÄ• dÄ›lajÃ- zrovna tak poÅ¡etilÃ© vÄ›ci, jako tÅ™eba stavÄ›t obÅ™Ã- sochu, co pÅ™itahuje blesky, a pak ji stejnÄ› odnÃ©st pryÄ•.

Byl vzhÅ¯ru celou noc a unavenÃ½ma oÄ•ima sledoval, jak se nÄ›kteÅ™Ã- draci prochÃ¡zejÃ- po vlhkÃ© trÃ¡vÄ›. Dokonce moÅ¾nÃ¡ zavÅ™el oÄ•i a klimbal. JedinÃ©, co mÄ›l na mysli, byla obava, Å¾e se jeho nejlepÅ¡Ã- kamarÃ¡d stÃ¡le neprobouzel a Bezzubka mÄ›l sto chutÃ- dÃ¡t svÄ›tu najevo svÅ¯j Å¾al.

A pak se to zase pÅ™evrÃ¡tilo na svÄ›tlou stranu, kdyÅ¾ uslyÅ¡el znÃ¡mÃ½ hlas vykÅ™iknout: â€žNaÅ¡li jsme je!" NoÄ•nÃ- BÄ›s naÅ¡picoval uÅ¡i. Ten hlas stoprocentnÄ› patÅ™il Astrid. CelÃ½ se zvedl, jen Å kyÅ¥Ã¡ka nechal pÅ™ikrytÃ©ho kÅ™Ã-dlem. SkÃ¡la, na kterÃ© leÅ¾el, byla i v mÃ-stÄ›, kde byli, tÃ©mÄ›Å™ celÃ¡ pod vodou. Uchytila se i v tÃ© nejmenÅ¡Ã- skulince.

KdyÅ¾ se podÃ-val nahoru, uvidÄ›l znÃ¡mou siluetu Stormfly a v dÃ¡lce i dalÅ¡Ã- draky. ZavrÄ•el na pozdrav, i kdyÅ¾ to znÄ›lo spÃ-Å¡ otrÃ¡venÄ›, protoÅ¾e byl unavenÃ½. Nodr si s tÃ-m nelÃ¡mal hlavu a pÅ™istÃ¡l. DÃ-vka seskoÄ•ila z jeho hÅ™betu a Bezzubka, i kdyÅ¾ si nebyl jistÃ½, jestli ji vÅ¯bec chce pustit, ustoupil, aby ji mohl nechat projÃ-t. Astrid ho rychle podrbala na hlavÄ› a NoÄ•nÃ- BÄ›s v dÃ¡lce uvidÄ›l loÄ•, jak pluje k nim. Nebylo pochyb, Å¾e to je KliÄ•as. To ale Bezzubku nezajÃ-malo.

Astrid nahmatala Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v tep a dech se jÃ- Å¡tÄ›stÃ-m zrychlil, kdyÅ¾ poznala, Å¾e Å¾ije. Vzala chlapce do nÃ¡ruÄ•e, a co u nÃ- nebylo obvyklÃ©, po tvÃ¡Å™i jÃ- stekla slza. â€žTy blbÄ•eâ€¦" vydechla a pevnÄ› zavÅ™ela oÄ•i. Bezzubka se pÅ™iblÃ-Å¾il a Å kyÅ¥Ã¡ka oÄ•ichal. AÄ•koli byl hroznÄ› unavenÃ½, i on Å¡Å¥astnÄ› poskoÄ•il na mÃ-stÄ› a kamarÃ¡dovi olÃ-zl celÃ½ obliÄ•ej.

â€žBezzubko," zamumlal Å kyÅ¥Ã¡k, protoÅ¾e ho nespoÄ•et draÄ•Ã-ch slin probral. PootevÅ™el oÄ•i a nechÃ¡pavÄ› se podÃ-val kolem sebe.

â€žAhoj, Astrid," Å™ekl potichu a Astrid, kterÃ¡ si neuvÄ›domila, Å¾e ho stÃ¡le drÅ¾Ã- v nÃ¡ruÄ•i, ho pustila. Nebyla schopna jedinÃ©ho slova. Stormfly odeÅ¡la pryÄ•, kdyÅ¾ na mÃ-stÄ› pÅ™istÃ¡li TesÃ¡k s FlÃ¡kotou.

Å kyÅ¥Ã¡k se postavil, chvÃ-lemi se musel vÃ-c nadechnout, kdyÅ¾ ho nÄ›co naraÅ¾enÃ©ho zabolelo, ale za minutu uÅ¾ stÃ¡l normÃlnÄ› a

dÄ›lal nechutnÃ© obliÄ•eje na svÃ© vlhkÃ© obleÄ•enÃ-.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ku!" vykÅ™ikl kdosi.

â€žAch, tati," povzdechl si Å kyÅ¥Ã¡k, kdyÅ¾ v osobÄ› poznal svÃ©ho otce, kterÃ½ vyskoÄ•il z lodi, co pÅ™istÃ¡la u bÅ™ehu. Ne moc nadÅ¡enÄ› se obrÃ¡til. NeÄ•ekalo ho ale kÃ¡zÃ¡nÃ-, jen vÅ™elÃ© otcovskÃ© objetÃ-, kdyÅ¾ se KliÄ•asovi ulevilo, Å¾e je naÅ¾ivu. Tlamoun se belhal za nÃ-m.

â€žTak to je dobÅ™e, Å¾es nÃ¡m tu nenatÃ¡h brka," usmÃ¡l se Tlamoun a vousy se mu jeÅ¡tÄ› kÃ½valy, jak Å¡el.

â€žJo, to jsem taky rÃ¡d," vrÃ¡til mu to Å kyÅ¥Ã¡k a kovÃ¡Å™ si zaÄ•al prohlÃ-Å¾et Bezzubkovu ploutev, kterÃ¡ upoutala jeho pozornost.

â€žJau!" vykÅ™ikl, kdyÅ¾ ho Astrid uhodil do Å¾eber. MoÅ¾nÃ¡, pomyslel si, je mÃ¡m zlomenÃ©.

â€žZa co to bylo?" zeptal se a mnul si naraÅ¾enÃ© mÃ-sto.

â€žTo je za to, Å¾es mÄ› vydÄ›sil," odpovÄ›dÄ›la Astrid, a neÅ¾ mohl protestovat, naklonila se a polÃ-bila ho. JejÃ- vlasy jim dÄ›laly pÄ›knou zÃ¡clonu.

â€žA tohle je za to, Å¾e jsi v poÅ™Ã¡dku," prohlÃ¡sila, kdyÅ¾ se odtÃ¡hla. K tomu se jeÅ¡tÄ› zÃ¡Å™ivÄ› usmÃ¡la.

KliÄ•as vzal Å kyÅ¥Ã¡ka kolem ramen. Sice bylo oÅ¡klivÃ© poÄ•asÃ-, ale rÃ¡no po bouÅ™i nabralo koneÄ•nÄ› nÄ›jakÃ½ jinÃ½ smÄ›r. â€žVrÃ¡tÃ-me se domÅ¯," Å™ekl nÃ¡Ä•elnÃ-k a syna odvedl k lodÃ-m, s Bezzubkou a Tlamounem v patÃ¡ch, za doprovodu Astrid a ostatnÃ-ch nahoÅ™e v oblacÃ-ch.

End
file.